

E DIELA - H KYPIAKH - LA DOMENICA 14 APRILE 2013

Domenica III di Pasqua: della Mirofore.

San Aristarco, Pude e Trofimo, dei 70 discepoli. Tono II. Eothinon IV.

CATECHESI MISTAGOGICA.

Questa domenica pone al centro dell'attenzione il grande segno della resurrezione: il sepolcro vuoto. Domenica mattina le donne che portavano gli aromi trovarono il sepolcro vuoto, il corpo di Gesù non era più nella tomba e l'angelo annunciò loro che Gesù crocifisso era risorto. La parola dell'angelo era inaudita, gioiosa, la più ricca di speranza; fu questa parola che ha cambiato tutto il mondo. Le donne mirofòre ci testimoniano il ruolo della donna nei momenti decisivi della Chiesa. Nel momento della crocifissione e della morte di Cristo la Chiesa non venne meno: la Chiesa viveva per la fede della Tuttasanta genitrice di Dio, per la fede di Giuseppe di Arimatea, per la fede delle donne morofòre, e così nella storia la donna cristiana è custode e trasmittitrice della fede. Nella Chiesa la donna svolge un ruolo fondamentale nella famiglia cristiana, perché ella può educare

con grande efficacia i figli nella fede, con l'esempio con la parola e con la preghiera; e gli insegnamenti di una madre diventano principi di vita. La Chiesa ha sempre valorizzato il ruolo della donna, noi ricordiamo infatti tante martiri, tante sante, tante madri spirituali e tante madri di famiglia. Diceva San Giovanni Crisostomo che ciò che contraddistingue il cristiano è la verginità del cuore, perciò chi vive nel santo Matrimonio, chi crea ed educa una famiglia può raggiungere con una vita evangelica le vette della santità cristiana.

1ª ANTIFONA

Alalàxate to Kirio pàsa i ghì.

Tes presvies tis Theotòku, Sòter, sòson imàs.

Thërritni Perëndisë, gjithë dheu.

Me lutjet e Hyjlindëses, Shpëtimtar, shpëtona.

Applaudite a Dio, abitanti della terra tutta.

Per l'intercessione della Madre di Dio, o Salvatore, salvaci.

2ª ANTIFONA

O Theòs iktirìse imàs ke evlohìse imàs.

Sòson imàs, Iiè Theù, o anastàs ek nekròn, psàllondàs si: Allihuia.

Perëndia na pastë lipisi dhe na bekoftë.

*Shpëtona, o Biri i Perëndisë, * që u ngjalle nga të vdekurit, * neve që të këndojmë: Allihuia.*

Iddio abbia pietà di noi e ci benedica.

O Figlio di Dio, che sei risorto dai morti, salva noi che a te cantiamo: Allihuia.

3ª ANTIFONA

Anastito o Theòs ke dhiaskorpisthitosan i echthri aftù ke fighëtosan apò prosòpu aftù i misùndes aftòn.

*Christòs anèsti ek nekròn, * thanàto thànaton patisas, * ke tis en dis mnìmasi * zoìn charisàmenos.*

Le të ngrëhet Perëndia dhe le të shpërndahen armiqtë e tij dhe le të ikin përpara atij ata që e duan lig.

*Krishti u ngjall nga të vdekurit, * me vdekjen shkeli vdekjen * edhe atyre që ishin ndër varret jetën i dha.*

Sorga Iddio e siano dispersi i suoi nemici e fuggano quelli che lo odiano davanti alla sua faccia.

Cristo è risorto dai morti, con la morte calpestando la morte e dando in grazia la vita a coloro che giacevano nei sepolcri.

ISODHIKON

En Ekklesiës evloghite ton Theòn, Kìrion ek pigòn Israìl. Sòson imàs, Iiè Theù, o anastàs ek nekròn, psàllondàs si: Alliluia.

Ndër mbledhjet bekoni Perëndinë, Zotin nga burimet e Izraelit. Shpëtona, o Biri i Perëndisë, * që u ngjalle nga të vdekurit, * neve që të këndojmë: Alliluia.

Nelle vostre assemblee benedite Iddio, il Signore, voi della stirpe di Israele. O Figlio di Dio, che sei risorto dai morti, salva noi che a te cantiamo: Alliluia.

APOLITIKIA

Ëte katilthes pros ton thànaton, * i zoi i athànatos, * tòte ton Ádhin enèkrosas * ti astrapi tis Theòtitos; * òte dhe ke tus tethneòtas * ek ton katachthonion anèstisas, * pàse e dhinàmis * ton epuranion ekrávtagon: * Zoodhòta Christè, o Theòs imòn, * dhòxa si.

Kur ti zbritë ndaj vdekjes * o jetë e pavdekshme, * ahiera Adhin e humbe * me të shkëlqierit e hyjnisë. * Kur edhe të vdekurit * ngrëjten nga fundi i dheut, * gjithë fuqitë e qiellvet * Tyj po të thërrisjin keq fort: * Jetëdhënës Krisht, Perëndia ynë, lavdi Tyj.

Quando Tu, vita immortale, discendesti incontro alla morte, allora annientasti l'Inferno col fulgore della divinità; ma allorché risuscitasti i morti dai luoghi sotterranei, tutte le potenze sovracelesti esclamarono: Cristo, Dio nostro, datore di vita, gloria a Te!

O evschìmon Iosif * apò tu xìlu kathelòn * to àchrandòn su sòma, * sindhòni katharà * ilìsas ke aròmasin, * en mnìmati kenò * kidhèvsas apètheto; * allà triùmeros anèstis, Kìrie, * parèchon to kòsmo * to mèga èleos.

Josifi bular, * si zbriti prej drurit * kurmin tëndë të dëlirë * me të pastër pëlhurë e pështolli e lyejti me aroma * dhe në një varr të ri * ai e varrosi. Po pas tri ditësh u ngjalle ti, o Zot, * edhe jetës i dhe lipisinë e madhe.

Il nobile Giuseppe avendo calato dal legno il tuo immacolato corpo, l'avvolse con bianca sindone e lo cosparses di aromi e, resigli gli ultimi onori, lo depose in un sepolcro nuovo; ma tu, o Signore, sei risorto dopo tre giorni, dando al mondo la tua grande misericordia.

Tes mirofòris ghinexì * parà to mnìma epistàs, * o Ángheleos evòa: * Ta mìa * tis thnitìs ipàrchi armòdhia, * Christòs dhe dhiafthoràs * edhìchthi allòtrios; * allà kravgàsate: * Anèsti o Kìrios, * parèchon to kòsmo * to mèga èleos.

Gravet mirofore, që rrijin përpara varrit * një ëngjëll i tha: * Të vdekurvet i duhen aromat e mira * se Krishti ju dëftua i huaj shkatërrimit. * Po thërritni fort: U ngjall Zoti, * dhe jetës i dhe lipisinë e madhe.

Stando dinanzi al sepolcro, l'angelo alle donne recanti aromi gridò: gli aromi si addicono ai mortali, Cristo invece si è mostrato libero da qualunque corruzione. Ma gridate: È risorto il Signore, dando al mondo la grande misericordia.

APOLITIKION DEL SANTO DELLA CHIESA.

KONDAKION

I ke en tàfo * katilthes, athànate, * allà tu Ádhu * kathìles tin dhinamin; * ke anèstis os nikitìs, * Christè o Theòs, * ghinexì Mirofòris * fthenxàmenos Chèrete, * ke tis sis Apostòlis * irinin dhorùmenos, * o tis pesùsi * parèchon anàstasin.

Dhe ndë se zbritë ndë varrt, o i pavdekshëm, megjithatë ti dërmovë fuqinë e Adhit, * dhe u ngjalle si fitimtar, * o Krisht Perëndi, * edhe gravet mirofore i thërrite: * Ju falem! * Edhe i dhe paqen Apostulvet të tu, * Ti që të vdekurvet i jep ngjalljen.

Sei disceso nella tomba, o Immortale, e all'incontro hai distrutto la potenza dell'Inferno; e sei risorto qual vincitore, o Cristo Dio, esclamando alle donne che ti recavano aromi: Salve! e hai concesso la pace ai tuoi Apostoli, Tu che dai ai peccatori la risurrezione.

APOSTOLO (Atti. 6, 1-7)

- *Mia forza e mio vanto è il Signore, egli è divenuto la mia salvezza. (Sal. 117,14).*
- *Il Signore mi ha provato duramente, ma non mi ha consegnato alla morte. (Sal. 117,18).*

- *Zoti është fuqia ime dhe lavdërimi im, edhe erdhi e më shpëtoi.*
- *Zoti më dënoi fort, por nuk më dorëzoi vdekjes.*

LETTURA DAGLI ATTI DEGLI APOSTOLI.

In quei giorni, mentre aumentava il numero dei discepoli, sorse un malcontento fra gli ellenisti verso gli ebrei, perché venivano trascurate le loro vedove nella distribuzione quotidiana. Allora i Dodici convocarono il gruppo dei discepoli e dissero: “Non è giusto che noi trascuriamo la parola di Dio per il servizio delle mense. Cercate dunque, fratelli, tra di voi sette uomini di buona reputazione, pieni di Spirito e di saggezza, ai quali affideremo quest’incarico. Noi, invece, ci dedicheremo alla preghiera e al ministero della parola”. Piacque questa proposta a tutto il gruppo ed elessero Stefano, uomo pieno di fede e di Spirito Santo, Filippo, Pròcoro, Nicànore, Timóne, Parmenàs e Nicola, un proselito di Antiochia. Li presentarono quindi agli apostoli i quali, dopo aver pregato, imposero loro le mani. Intanto la parola di Dio si diffondeva e si moltiplicava grandemente il numero dei discepoli a Gerusalemme; anche un gran numero di sacerdoti aderiva alla fede.

KËNDIMI NGA PUNËT E APOSTULVET.

Në ato ditë, nxënësit u kishin bërë shumë dhe u bë një murmurim nga Ellenistët kundër Ebrenjvet, sepse të vejat e tyre lësheshin pas dore në shërbimin e përditshëm. Prandaj të Dymbëdhjetët mblodhën shumicën e nxënësve dhe i thanë: Nuk është mirë të lëmë na fjalën e Perëndisë se të shërbejmë në tryezat. Zgjidhni pra prej jush, o vëllezër, shtatë burra me famë të mire, plot me Shpirt të Shëjtë dhe ata do t’i vëmë në këtë punë; na përkundra do të qëndrojmë për lutjen dhe për shërbimin e fjalës. I pëlqeu fjala gjithë shumicës, dhe zgjodhën Stefanin, burrë plot me besë dhe me Shpirt të Shëjtë, dhe Filipin, Prohorin e Nikanorin e Timonin e Parmenanë dhe Nikollën, një proselit prej Antiokisë, dhe ja paraqitën Apostujvet; dhe pasi u lutën, vunë duart mbi ta. Dhe fjala e Perëndisë përhapej dhe numri i nxënësve shumohej fort në Jerusalem; edhe një shumicë e madhe priftërinjsh e pranonej besën.

Alliluia (3 volte).

- *Ti ascolti il Signore nel giorno della prova, ti protegga il nome del Dio di Giacobbe. (Sal.19,2).*

Alliluia (3 volte).

- *O Signore, salva il re, ed ascoltaci nel giorno in cui ti invocheremo. (Sal. 19,10).*

Alliluia (3 volte).

Alliluia (3 herë).

- *Të gjegjtë Zoti në ditën e mjerimit; të mbroftë ëmri i Perëndisë të Jakovit.*

Alliluia (3 herë).

- *O Zot, shpëto mbretin dhe gjegjna tek dita që do të të thërresim.*

Alliluia (3 herë).

VANGELO

(Mc. 15, 43-16,1-8)

VANGJELI

In quel tempo, Giuseppe d’Arimatèa, membro autorevole del sinodrio, che aspettava anche lui il regno di Dio, andò coraggiosamente da Pilato per chiedere il corpo di Gesù. Pilato si meravigliò che fosse già morto e, chiamato il centurione, lo interrogò se fosse morto da tempo. Informato dal centurione, concesse la salma a Giuseppe. Egli allora, comprato un lenzuolo, lo calò giù dalla croce e, avvolto nel lenzuolo, lo depose in un sepolcro scavato nella roccia. Poi fece rotolare un masso contro l’entrata del sepolcro. Intanto Maria di Màgdala e Maria madre di Ioses stavano ad osservare dove veniva

Nd’atë mot si erdhi Sepa i Arimathesë, këshilltar i ndershëm që prit edhe ai Rregjërinë e Perëndisë, bëri zëmër e hyn te Pillati e i lypoi kurmin e Jisuit. Po Pillati u çudit se Jisui kish vdekur, e, si thërriti qenturjonin, e pyejti në se kish vdekur ka mot. E si e xuri nga qenturjoni, i dha Sepës kurmin e Jisuit. E ky, si blejti pëlhurë, e zbriti nga kryqja e pështolli me pëlhurën, dhe e vuri në një varr që ish i prerë në një shkëmb e rrukullisi një gur mbi derën e varrit. Maria Magdalenë pra,

deposto. Passato il sabato, Maria di Màgdala, Maria di Giacomo e Salome comprarono oli aromatici per andare a imbalsamare Gesù. Di buon mattino, il primo giorno dopo il sabato, vennero al sepolcro al levar del sole. Esse dicevano tra loro: “Chi ci rotolerà via il masso dall’ingresso del sepolcro?”. Ma, guardando, videro che il masso era già stato rotolato via, benché fosse molto grande. Entrando nel sepolcro, videro un giovane, seduto sulla destra, vestito d’una veste bianca, ed ebbero paura. Ma egli disse loro: “Non abbiate paura! Voi cercate Gesù Nazareno, il crocifisso. E’ risorto, non è qui. Ecco il luogo dove l’avevano deposto. Ora andate, dite ai suoi discepoli e a Pietro che egli vi precede in Galilea. Là lo vedrete, come vi ha detto”. Ed esse, uscite, fuggirono via dal sepolcro perché erano piene di timore e di spavento. E non dissero niente a nessuno, perché avevano paura.

e Maria, e jëma e Sepës, ruajin ku pò vëhej. E si shkoi e shtuna, Maria Magdalenë e Maria e Japkut dhe Salloma blejtin aroma se të vejin të e lyejin. Dhe menatet shumë njize, të parën ditë pas së shtunës, erdhën te varri tue shkeptur dielli e thojn ndër to: Kush do të na rrukullisinj larg gurin nga dera e varrit? E tue ruajtur, shohin se guri kish qënë i rrukullisur larg, sepse ish shumë i madh. E, si hyjtin te varri, panë një djalosh ulur nga ana e djathtë, të veshur me stoli të bardhë, dhe u trëmbën. Po ai i thotë atyre: Mos trëmbëni! Kërkoni Jisu Nazarenë, të kryqëzuarin? U ngjall, s’është më këtu! Njo vendi ku e kishin vënë. Po ecni e thoni dishipulvet të tij, edhe Pjetrit, se ai vete më parë se ju ndë Galilé; atje do t’ë shihni, si ju tha juve. E si dollën shpejt, iktin nga varri, se i kish zënë dridhma e çudia dhe nuk i thanë asgjë njeriu, sepse kishin shumë trëmbësi.

MEGALINARION

O àngheles evòa ti Kecharitomèni: Aghni Parthène, chère, ke pàlin erò, chère, o sòs Iiòs anèsti triimeros ek tàfu. * Fotizu, fotizu, * i nèa Ierusalim; * i gar dhòxa Kiriu epì sé anètile. * Chòreve nìn ke agàllu, Siòn; * si dhe Aghni * tèrpu Theotòke, * en di Eghèrsi tu Tòku su.

Ëngjëlli i thërrit Hirplotës: * Gëzohu, o Virgjëreshë e dëlirë, * dhe përsëri të thom: gëzohu, * se yt Bir u ngjall, pas tri ditësh nga varri. * Dritësohu, dritësohu, * o Jerusalem i ri; * se lavdia e Zotit leu përmbi tyj. * Vallëzo nani, dhe ngazëllohu, o Sionë; * dhe ti, Hyj lindëse e dëlirë, gëzohu, për ngjalljen e Birit tënd.

L’Angelo gridò alla Piena di grazie: Salve, o casta Vergine! Ed io nuovamente esclamo: Salve! Il Figlio tuo, il terzo giorno, risuscitò dalla tomba. Ammantati di luce, o nuova Gerusalemme, perché su di te è sorta la gloria del Signore. Rallegrati ora e gioisci, o Sion; e Tu, o Santa Madre di Dio, esulta per la risurrezione del tuo Figlio.

KINONIKON

Sòma Christù metalàvete, pighis athanàtu ghèvsasthe. Alliluia (3 volte).

Kungohni me kurmin e Krishtit, shijoni burim të pavdekshëm. *Alliluia. (3 herë).*

Ricevete il Corpo di Cristo, gustate la sorgente immortale. *Alliluia (3 volte).*

DOPO “SÓSON, O THEÓS”:

Christòs anèsti... (1 volta)

Krishti u ngjall... (1 herë)

Cristo è risorto... (1 volta)

APÓLISIS:

O anastàs ek nekròn...

Invece di: **Dhi’ efchòn ...** si dice: **“Christòs anèsti”...**